

NEWS

Krāsns, ekrāns un pirmā rinda

Kā maizniece meistare savas krīta tāfeles aizsūtīja pensijā.

2026. gada 5. augusts, Tobias Engl

Marlene Bauere vada maiznīcu trešajā paaudzē, un vēl nesen virs viņas letes karājās tās pašas krīta tāfeles kā viņas vectēva laikos. Skaistas tāfeles. Izlocīts rokraksts, katru rītu rakstīts no jauna. Vienīgā problēma — tas, kas tur bija rakstīts, reti palika patiess ilgi.

Ja graudu maize ap deviņiem bija izpārdota, tā tik un tā palika tāfeles augšā, un pircēji pēc tās jautāja, līdz kāds pastiepās pēc sūkļa. Pusdienu uzkodas parādījās tikai tad, kad kāda no pārdevējām atcerējās tās uzrakstīt. Dažās dienās veikals savus labākos gabalus nepārdeva vienkārši tāpēc, ka neviens nezināja, ka tie ir.

Pavērsiens pienāca bez liekas ceremonijas — ar trim ekrāniem virs letes. Marlene, godīgi sakot, bija skeptiska. Viņa baidījās, ka veikals izskatīsies pēc ātrās ēdināšanas restorāna pie šosejas mezgla. Neizskatījās. Tāfeles izskatās kā vienmēr, tas pats izlocītais rokraksts, tikai tagad tās mainās pašas.

Šodien piedāvājums pārkārtojas pats. No rīta brokastis, no vienpadsmitiem siltā lete, pēcpusdienā kūkas — viss īstajā laikā, nevienam neko nedzēšot. Ja graudu maize beigusies, tā pazūd no tāfeles, kad ScreenWay ekrānu savieno ar kasi. Kā vairs nav, tas augšā vairs nestāv. Un mandeļu radziņš, kas agrāk pazuda grozā, tagad pusdienlaikā kā attēls rit pār lielo ekrānu. Marlene saka, ka pārdodot to divreiz vairāk.

Pa šo laiku ekrāni karājas arī otrajā filiālē pie tirgus laukuma. Marlene abas uztur no planšetes birojā virs ceptuves. Akcija, vienreiz iestatīta, darbojas abās vietās. Agrāk viņa brauca pati, ar kaudzi laminētu zīmju uz blakussēdētāja sēdekļa.

Krita tāfeles viņa ir paturējusi. Viena tagad karājas kafijas stūrīti ar dienas teicienu, rakstītu ar roku, jo dažām lietām tā ir jāpaliek. Visu pārējo paveic ekrāns. Un pirmā rīta rinda, saka Marlene, kopš tā laika iet ātrāk cauri, jo neviens vairs nejautā pēc kaut kā, kas sen iznācis no krāsns un atkal beidzies.